

¹وَفِي السَّنَةِ الثَّالِثَةِ لِهَوْسَعِ بْنِ أَبِلَةَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ مَلَكَ حَرْقِيَا بْنُ أَحَارَ مَلِكِ يَهُودَا.² كَانَ ابْنُ خَمْسٍ وَعِشْرِينَ سِنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ تِسْعًا وَعِشْرِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ. وَاسْمُ أُمِّهِ أَبِي ابْنَتِهِ زَكْرِيَّا.³ وَعَمِلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنِي الرَّبِّ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ دَاوُدُ أَبُوهُ.⁴ هُوَ أَرَالَ الْمُزْتَفَعَاتِ، وَكَسَّرَ التَّمَائِيلَ، وَقَطَعَ السَّوَارِي، وَسَحَقَ حِيَّةَ النَّحَّاسِ الَّتِي عَمِلَهَا مُوسَى لِأَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانُوا إِلَى تِلْكَ الْأَيَّامِ يُوقِدُونَ لَهَا وَدَعَوْهَا نَحْسَتَانِ.⁵ عَلَى الرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ أَتَّكَلْتُ، وَبَعْدَهُ لَمْ يَكُنْ مِنْهُ فِي جَمِيعِ مُلُوكِ يَهُودَا وَلَا فِي الَّذِينَ كَانُوا قَبْلَهُ.⁶ وَالتَّصَّقَ بِالرَّبِّ وَلَمْ يَحْدُ عَنْهُ بَلْ حَفِظَ وَصَايَاهُ الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ مُوسَى.⁷ وَكَانَ الرَّبُّ مَعَهُ، وَحَيْثُمَا كَانَ يَخْرُجُ كَانَ يَنْجُو. وَعَصَى عَلَى مَلِكِ أَشُورَ وَلَمْ يَخْضَعْ لَهُ.⁸ هُوَ صَرَبَ الْفِيلِسْطِينِيِّينَ إِلَى عَرَّةَ وَنُحُومِهَا مِنْ بُرْجِ النَّوَاتِيرِ إِلَى الْمَدِينَةِ الْمُحَصَّنَةِ.⁹ وَفِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ لِلْمَلِكِ حَرْقِيَا، وَهِيَ السَّنَةُ السَّابِعَةُ لِهَوْسَعِ بْنِ أَبِلَةَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ، صَعِدَ سَلْمَنَاسَرُ مَلِكُ أَشُورَ عَلَى السَّامِرَةِ وَحَاصَرَهَا.¹⁰ وَأَخَذُوهَا فِي نَهَايَةِ ثَلَاثِ سِنِينَ. فَفِي السَّنَةِ السَّادِسَةِ لِحَرْقِيَا، وَهِيَ السَّنَةُ التَّاسِعَةُ لِهَوْسَعِ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ، أَخَذَتِ السَّامِرَةَ.¹¹ وَسَبَى مَلِكُ أَشُورَ إِسْرَائِيلَ إِلَى أَشُورَ، وَوَضَعَهُمْ فِي خَلَجٍ وَخَابُورَ تَهْرَ جُوزَانَ وَفِي مُدُنٍ مَادِي¹² لِأَنَّهُمْ لَمْ يَسْمَعُوا لِقَوْلِ الرَّبِّ إِلَهُهُمْ، بَلْ تَجَاوَزُوا عَهْدَهُ وَكُلَّ مَا أَمَرَ بِهِ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ، فَلَمْ يَسْمَعُوا وَلَمْ يَعْمَلُوا.¹³ وَفِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ عَشْرَةَ لِلْمَلِكِ حَرْقِيَا صَعِدَ سَنَحَارِبُ مَلِكُ أَشُورَ عَلَى جَمِيعِ مُدُنِ يَهُودَا الْحَصِينَةِ وَأَخَذَهَا.¹⁴ وَأَرْسَلَ حَرْقِيَا مَلِكُ يَهُودَا إِلَى مَلِكِ أَشُورَ إِلَى لَخِيَشَ يَقُولُ، قَدْ أَخْطَأْتُ. ارْجِعْ عَنِّي، وَمَهْمَا جَعَلْتَ عَلَيَّ حَمْلَتَهُ. فَوَضَعَ مَلِكُ أَشُورَ عَلَى حَرْقِيَا مَلِكِ يَهُودَا ثَلَاثَ مِئَةٍ وَزَنْةٍ مِنَ الْفِصَّةِ وَثَلَاثِينَ وَزَنْةً مِنَ الذَّهَبِ.¹⁵ فَدَفَعَ حَرْقِيَا جَمِيعَ الْفِصَّةِ الْمَوْجُودَةِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَفِي خَزَائِنِ بَيْتِ الْمَلِكِ.¹⁶ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ قَسَّرَ حَرْقِيَا الذَّهَبَ عَنْ أَبْوَابِ هَيْكَلِ الرَّبِّ وَالذَّعَائِمِ الَّتِي كَانَتْ قَدْ عَسَّاهَا حَرْقِيَا مَلِكُ يَهُودَا، وَدَفَعَهُ لِمَلِكِ أَشُورَ.¹⁷ وَأَرْسَلَ مَلِكُ أَشُورَ تَرْتَانَ وَرَبْسَارِسَ وَرَبْسَاقِي وَمِنْ لَخِيَشَ إِلَى الْمَلِكِ حَرْقِيَا بِجَيْشٍ عَظِيمٍ إِلَى أُورُشَلِيمَ، فَصَعِدُوا وَأَتُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ. وَلَمَّا صَعِدُوا جَاءُوا وَوَقَفُوا عِنْدَ قَنَاةِ الْبِرْكَةِ الْعُلْيَا الَّتِي فِي طَرِيقِ حَقْلِ الْقَصَّارِ.¹⁸ وَدَعَا الْمَلِكُ، فَحَرَخَ إِلَيْهِمْ أَيَّاقِيمُ بْنُ

¹Im dritten Jahr Hoseas, des Sohnes Elas, des Königs über Israel, ward König Hiskia, der Sohn Ahas, des Königs in Juda.² Er war fünfundzwanzig Jahre alt, da er König ward, und regierte neunundzwanzig Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Abi, eine Tochter Sacharjas.³ Und er tat, was dem HERRN wohl gefiel, wie sein Vater David.⁴ Er tat ab die Höhen und zerbrach die Säulen und rottete das Ascherabild aus und zerstieß die eherne Schlange, die Mose gemacht hatte; denn bis zu der Zeit hatten ihr die Kinder Israel geräuchert, und man hieß sie Nehusthan.⁵ Er vertraute dem HERRN, dem Gott Israels, daß nach ihm seinesgleichen nicht war unter allen Königen Juda's noch vor ihm gewesen.⁶ Er hing dem HERRN an und wich nicht von ihm ab und hielt seine Gebote, die der HERR dem Mose geboten hatte.⁷ Und der HERR war mit ihm; und wo er auszog handelte er klüglich. Dazu ward er abtrünnig vom König von Assyrien und war ihm nicht untertan.⁸ Er schlug die Philister bis gen Gaza und ihr Gebiet von den Wachttürmen an bis die festen Städte.⁹ Im vierten Jahr Hiskias, des Königs in Juda (das war das siebente Jahr Hoseas, des Sohnes Elas, des Königs über Israel), da zog Salmanasser, der König von Assyrien, herauf wider Samaria und belagerte es¹⁰ und gewann es nach drei Jahren; im sechsten Jahr Hiskias, das ist im neunten Jahr Hoseas, des Königs Israels, da ward Samaria gewonnen.¹¹ Und der König von Assyrien führte Israel weg gen Assyrien und setzte sie nach Halah und an den Habor, an das Wasser Gosan und in die Städte der Meder,¹² darum daß

جَلَقِيًّا الَّذِي عَلَى النَّبِيِّ وَشَبَّهَهُ الْكَاتِبُ وَبُوَاحُ بْنُ آسَافَ
 الْمُسَجَّلِ.¹⁹ فَقَالَ لَهُمْ رَبَّنَا قِي، فُولُوا لِحَرْقِيَّا، هَكَذَا
 يَقُولُ الْمَلِكُ الْعَظِيمُ مَلِكُ أَسُورَ. مَا الْإِتْكَالُ الَّذِي
 أَتَيْتَ.²⁰ قُلْتَ إِنَّمَا كَلَامُ الشَّقِيئِينَ هُوَ مَسُورَةٌ وَبَاسٌ
 لِلْحَرْبِ. وَالآنَ عَلَى مَنِ اتَّكَلْتَ حَتَّى عَصَيْتَ
 عَلَيَّ.²¹ قَالَ لَنْ هُوَذَا قَدْ اتَّكَلْتَ عَلَى عُكَازِ هَذِهِ الْقَصَبَةِ
 الْمَرْصُوصَةِ، عَلَى مِصْرَ، الَّتِي إِذَا تَوَكَّأَ أَحَدٌ عَلَيْهَا دَخَلَتْ
 فِي كَفِّهِ وَتَقَبَّتْهَا. هَكَذَا هُوَ فِرْعَوْنُ مَلِكُ مِصْرَ لِجَمِيعِ
 الْمُنْكَلِينَ عَلَيْهِ.²² وَإِذَا فُلْتُمْ لِي، عَلَى الرَّبِّ إِلَهِنَا اتَّكَلْنَا،
 أَقْلَيْسَ هُوَ الَّذِي أَرَالَ حَرْقِيًّا مُزْتَعَابِيهِ وَمَذَابِحَهُ، وَقَالَ
 لِيَهُودَا وَلاوَرُسَلِيمَ، أَمَامَ هَذَا الْمَذْبَحِ تَسْبُحُدُونَ فِي
 أَوْرُسَلِيمَ.²³ وَالآنَ رَاهِنٌ سَيِّدِي مَلِكُ أَسُورَ فَأَعْطَيْتَ الْفَقِيْرَ
 فَرَسِي إِنْ كُنْتُ تَقْدِرُ أَنْ تَجْعَلَ عَلَيْهَا رَاكِبِينَ.²⁴ فَكَيْفَ تَرُدُّ
 وَجْهَ وَالٍ وَاحِدٍ مِنْ عِبِيدِ سَيِّدِي الصَّغَارِ وَتَتَّكِلُ عَلَى
 مِصْرَ لِأَجْلِ مَرْكَبَاتٍ وَفُرْسَانٍ.²⁵ وَالآنَ هَلْ يَدُونَ الرَّبَّ
 صَعِدْتُ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ لِأَحْرَبِيهِ. الرَّبُّ قَالَ لِي اصْعُدْ
 عَلَى هَذِهِ الْأَرْضِ وَآخِرَتِهَا.²⁶ فَقَالَ أَلْيَاقِيمُ بْنُ جَلَقِيَّا
 وَشَبَّهَهُ وَبُوَاحُ لِرَبَّنَا قِي، كَلِمَ عِبِيدِكَ بِالْأَرَامِيِّ لِأَنَّ تَفْهَمُهُ
 وَلَا تُكَلِّمْنَا بِالْيَهُودِيِّ فِي مَسَامِعِ الشَّعْبِ الَّذِينَ عَلَى
 السُّورِ.²⁷ فَقَالَ لَهُمْ رَبَّنَا قِي، هَلْ إِلَى سَيِّدِكَ وَالْبَيْتِ
 أَوْ سَلْبِي سَيِّدِي لِأَتَكَلِّمَ بِهِذَا الْكَلَامَ. أَلَيْسَ إِلَى الرَّجَالِ
 الْجَالِسِينَ عَلَى السُّورِ لِيَأْكُلُوا عَذْرَتَهُمْ وَيَسْرُبُوا بَوْلَهُمْ
 مَعَكُمْ.²⁸ نَمَّ وَقَفَ رَبَّنَا قِي وَوَادَى بِصَوْتٍ عَظِيمٍ
 بِالْيَهُودِيِّ، اسْمَعُوا كَلَامَ الْمَلِكِ الْعَظِيمِ مَلِكِ
 أَسُورَ. هَكَذَا يَقُولُ الْمَلِكُ، لَا يَخْدَعُكُمْ حَرْقِيَّا لِأَنَّهُ لَا
 يَقْدِرُ أَنْ يُبْقِدَكُمْ مِنْ يَدِهِ.³⁰ وَلَا يَجْعَلُكُمْ حَرْقِيَّا تَتَّكِلُونَ
 عَلَى الرَّبِّ قَائِلًا، إِنْقَادًا يُبْقِدُنَا الرَّبُّ وَلَا تُدْفِعْ هَذِهِ
 الْمَدِينَةَ إِلَى يَدِ مَلِكِ أَسُورَ. لَا تَسْمَعُوا لِحَرْقِيَّا. لِأَنَّهُ
 هَكَذَا يَقُولُ مَلِكُ أَسُورَ، اعْقِدُوا مَعِيَ ضَلْحًا وَآخِرْجُوا
 إِلَيَّ، وَكُلُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْ حَفَّتِيهِ وَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْ تَيْبَتِيهِ
 وَاشْرَبُوا كُلُّ وَاحِدٍ مَاءَ بَنَرِهِ.³² حَتَّى آتِي وَأَخْذَكُمْ إِلَى
 أَرْضِ كَارِضِكُمْ، أَرْضِ جَنْطَةِ وَحَمْرِ، أَرْضِ حُبْرِ وَكُرُومِ،
 أَرْضِ رَثْيُونِ وَعَسَلِ وَآخِيَا وَلَا تَمُوتُوا. وَلَا تَسْمَعُوا
 لِحَرْقِيَّا لِأَنَّهُ يَعْزُّكُمْ قَائِلًا، الرَّبُّ يُبْقِدُنَا.³³ هَلْ أُنْقَدَ إِلَهُهُ
 الْأَمَمِ كُلُّ وَاحِدٍ أَرْضَهُ مِنْ يَدِ مَلِكِ أَسُورَ.³⁴ أَيْنَ إِلَهُهُ
 حَمَاهُ وَأَرْقَادُهُ. أَيْنَ إِلَهُهُ سَقَرُوَايِمَ وَهَيْتَبَ وَعِيوَا. هَلْ أُنْقَدُوا
 السَّامِرَةَ مِنْ يَدِي. مَنْ مِنْ كُلِّ إِلَهَةِ الْأَرَاضِي أُنْقَدَ
 أَرْضَهُمْ مِنْ يَدِي حَتَّى يُبْقِدَ الرَّبُّ أَوْرُسَلِيمَ مِنْ

sie nicht gehorcht hatten der Stimme des HERRN, ihres Gottes, und übertreten hatten seinen Bund und alles, was Mose, der Knecht des HERRN, geboten hatte; deren sie keines gehört noch getan.¹³ Im vierzehnten Jahr aber des Königs Hiskia zog herauf Sanherib, der König von Assyrien, wider alle festen Städte Juda's und nahm sie ein.¹⁴ Da sandte Hiskia, der König Juda's, zum König von Assyrien gen Lachis und ließ ihm sagen: Ich habe mich versündigt. Kehre um von mir; was du mir auflegst, will ich tragen. Da legte der König von Assyrien Hiskia, dem König Juda's, dreihundert Zentner Silber auf und dreißig Zentner Gold.¹⁵ Also gab Hiskia all das Silber, das im Hause des HERRN und in den Schätzen des Königshauses gefunden ward.¹⁶ Zur selben Zeit zerbrach Hiskia, der König Juda's, die Türen am Tempel des HERRN und die Bleche, die er selbst hatte darüberziehen lassen, und gab sie dem König von Assyrien.¹⁷ Und der König von Assyrien sandte den Tharthan und den Erzkämmerer und den Erzschenken von Lachis zum König Hiskia mit großer Macht gen Jerusalem, und sie zogen herauf. Und da sie hinkamen, hielten sie an der Wasserleitung des oberen Teiches, der da liegt an der Straße bei dem Acker des Walkmüllers,¹⁸ und riefen nach dem König. Da kam heraus zu ihnen Eljakim, der Sohn Hilkias, der Hofmeister, und Sebna, der Schreiber, und Joah, der Sohn Asaphs, der Kanzler.¹⁹ Und der Erzschenke sprach zu ihnen: Sagt doch dem König Hiskia: So spricht der große König, der König von Assyrien: Was ist das für ein Trotz, darauf du dich

يَدِي..³⁶ فَسَكَتَ الشَّعْبُ وَلَمْ يُجِيبُوهُ بِكَلِمَةٍ، لِأَنَّ أَمْرَ
الْمَلِكِ كَانَ، لَا تُجِيبُوهُ.³⁷ فَجَاءَ الْيَاقِيمُ بْنُ حَلَفِيَّا الَّذِي
عَلَى الْبَيْتِ وَشِبْنَةُ الْكَاتِبِ وَيُوَاحُ بْنُ آسَافِ الْمَسْجَلِ
إِلَى حَزَقِيَّا وَتِيَابُهُمْ مُمَرَّقَةٌ، فَأَخْبَرُوهُ بِكَلَامِ رَبِّشَاقَى.

verläßt?²⁰ Meinst du, es sei noch Rat und Macht, zu streiten? Worauf verläßt du dich denn, daß du mir abtrünnig geworden bist?²¹ Siehe, verlässest du dich auf diesen zerstoßenen Rohrstab, auf Ägypten, welcher, so sich jemand darauf lehnt, wird er ihm die Hand durchbohren? Also ist Pharaon, der König in Ägypten, allen, die sich auf ihn verlassen.²² Ob ihr aber wolltet zu mir sagen: Wir verlassen uns auf den HERRN, unsern Gott! ist's denn nicht der, dessen Höhen und Altäre Hiskia hat abgetan und gesagt zu Juda und zu Jerusalem: Vor diesem Altar, der zu Jerusalem ist, sollt ihr anbeten?²³ Wohlan, nimm eine Wette an mit meinem Herrn, dem König von Assyrien: ich will dir zweitausend Rosse geben, ob du könntest Reiter dazu geben.²⁴ Wie willst du denn bleiben vor der geringsten Hauptleute einem von meines Herrn Untertanen? Und du verläßt dich auf Ägypten um der Wagen und Reiter willen.²⁵ Meinst du aber, ich sei ohne den HERRN heraufgezogen, daß ich diese Stätte verderbe? Der HERR hat mich's geheißen: Ziehe hinauf in dies Land und verderbe es!²⁶ Da sprach Eljakim, der Sohn Hilkias und Sebna und Joah zum Erzschenken: Rede mit deinen Knechten auf syrisch, denn deine Knechte verstehen es; und rede nicht mit uns auf jüdisch vor den Ohren des Volks, das auf der Mauer ist.²⁷ Aber der Erzschenke sprach zu ihnen: Hat mich denn mein Herr zu deinem Herrn oder zu dir gesandt, daß ich solche Worte rede? und nicht vielmehr zu den Männern, die auf der Mauer sitzen, daß sie mit euch ihren eigenen Mist fressen und ihren Harn saufen?²⁸ Also stand der Erzschenke auf

und redete mit lauter Stimme auf jüdisch und sprach: Hört das Wort des großen Königs, des Königs von Assyrien!²⁹ So spricht der König: Laßt euch Hiskia nicht betrügen; denn er vermag euch nicht zu erretten von meiner Hand.³⁰ Und laßt euch Hiskia nicht vertrösten auf den HERRN, daß er sagt: Der HERR wird uns erretten, und diese Stadt wird nicht in die Hände des Königs von Assyrien gegeben werden.³¹ Gehorchet Hiskia nicht! Denn so spricht der König von Assyrien: Nehmet an meine Gnade und kommt zu mir heraus, so soll jedermann von seinem Weinstock und seinem Feigenbaum essen und von seinem Brunnen trinken,³² bis ich komme und hole euch in ein Land, das eurem Lande gleich ist, darin Korn, Most, Brot, Weinberge, Ölbäume und Honig sind; so werdet ihr leben bleiben und nicht sterben. Gehorchet Hiskia nicht; denn er verführt euch, daß er spricht: Der HERR wird uns erretten.³³ Haben auch die Götter der Heiden ein jeglicher sein Land errettet von der Hand des Königs von Assyrien?³⁴ Wo sind die Götter zu Hamath und Arpad? Wo sind die Götter zu Sepharvaim, Hena und Iwwa? Haben sie auch Samaria errettet von meiner Hand?³⁵ Wo ist ein Gott unter aller Lande Göttern, die ihr Land haben von meiner Hand errettet, daß der HERR sollte Jerusalem von meiner Hand erretten?³⁶ Das Volk aber schwieg still und antwortete ihm nichts; denn der König hatte geboten und gesagt: Antwortet ihm nichts.³⁷ Da kamen Eljakim, der Sohn Hilkias, und Sebna, der Schreiber, und Joah, der Sohn Asaphs, der Kanzler, zu Hiskia mit zerrissenen Kleidern und

2 Kings 18

sagten ihm an die Worte des Erzschenken.